

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a Gyulainé Tóth Zsuzsa Ügyvédi Iroda (... ügyintéző: Gyulainé dr. Tóth Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek, a Budapesti 12. számú Ügyvédi Iroda (..., ügyintéző: dr. Arányi György) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, védjegybitorlás megtörténtének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. június 20. napján kelt, 1.P.21.728/2006/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. és 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes 2003. június 17-től azzal, hogy „Assistance Hungária” cégnév alatt autójavítási és szerelési szolgáltatásokat közvetít, 2003. november 1-től pedig azzal, hogy azokat reklámozza, bitorolja a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Kötelezte a védjegybitorló magatartás abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy 30 napon belül szolgáltatson adatot az általa közvetített szolgáltatást nyújtó üzleti partnerek adatairól. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 60.000 Ft perköltséget, és a felperes illetékmentessége folytán feljegyzett 120.000 Ft illetékből az államnak külön felhívásra 21.000 Ft illetéket. Rendelkezése szerint a fennmaradó 99.000 Ft illetéket az állam viseli.

A megállapított tényállás szerint a felperes a jogosultja a ...-i elsőbbségű, ... lajstromszámú „HUNGÁRIA ASSISTANCE” szóvédjegynek, melynek oltalma a 12. áruosztályban „járművek, szárazföldi közlekedési eszközök”, a 35. osztályban

„reklámozás, kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció" és a 37. osztályban „javítás, szerelési szolgáltatások" vonatkozásában áll fenn.

Az alperes a jogosultja a ...-i elsőbbségű, ... lajstromszámú „Assistance Hungária" színes ábrás védjegynek, melynek oltalma a 36. osztályban „balesetbiztosítás, betegbiztosítás, biztosítási ügynökségek, biztosítások, ingatlan bérbeadás, jótékony célú gyűjtések, lakásügynökségek, ügynöki munkák", a 43. osztályban „hotelfoglalás, szobafoglalás", a 45. osztályban „éjszakai ügyeleti ügynökségek, temetés" szolgáltatásokra áll fenn.

Az alperest - ... néven - 2003. június 17-én jegyezték be a cégbíróságon, azóta folyamatosan cégnevével folytatja a meghibásodott gépjárművek számára segítségnyújtás szervezésével (szállítással, javítással, csereautó biztosítással) kapcsolatos gazdasági tevékenységét. 2003. november 1-től az „assistance-hungaria.com" című honlapján az autós segélyszolgálat, autómentés, bérautó rendelés közvetítésével kapcsolatos szolgáltatásait kínálja, az „a1 automento.hu" című honlapján pedig szolgáltatásait reklámozza.

Az elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján vizsgálta a sérelmezett megjelölés és a felperesi védjegy összetéveszthetőségét.

Megállapította, hogy az alperes cégnevében használt „..." szóösszetétel az összetéveszthetőségig hasonló a felperesi „Hungária Assistance" védjegyszóval.

Ezután azt vizsgálta, hogy az alperes perben sérelmezett tevékenységei (meghibásodott gépjárművek számára segítségnyújtás szervezése, gépkocsi szállítás, csereautó biztosítás) beletartoznak-e a felperesi védjegy árujegyzékében felsorolt szolgáltatások körébe.

A Nizzai Megállapodás osztályozási rendszere alapján arra az álláspontra jutott, hogy valamely szolgáltatásnak a közvetítése nem tekinthető önálló szolgáltatási tevékenységnek, hanem az ahhoz a szolgáltatáshoz tartozik, amelynek a közvetítését megcélozza. Amennyiben ez bankügyletekkel, balesetek biztosításával, hitelnyújtással vagy ingatlan-lízinggel kapcsolatos, akkor a 36. osztályba tartozik, ha azonban gépkocsik javításával, karbantartásával, szerelésével kapcsolatos akkor a 37. osztályba sorolható, mivel az az alaptevékenység amelynek a közvetítését végzi, ebben a szolgáltatási osztályban szerepel.

Mindezek alapján megállapította, hogy miután azok a szolgáltatások (a gépkocsi karbantartása és javítása, a járműjavítás), amelyeknek közvetítését az alperes a felperes védjegyével hasonló cégnév alatt, a felperes védjegyének árujegyzéke szerinti 37. osztályba tartozó szolgáltatásokkal kapcsolatban végzi, 2003. november 19-ig (helyesen: 2004. november 18.) - az alperesi védjegyoltalom elsőbbségi napjáig - védjegybitorlást valósít meg a Vt. 12. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján.

Miután az alperes saját védjeggyel rendelkezik, azt is vizsgálta, hogy az alperesi védjegy elsőbbségi napjától kezdődően az alperes a kifogásolt tevékenységét a saját védjegyének árujegyzékébe tartozó 36., 43., illetőleg 45. osztályokba tartozó szolgáltatások körében végzi-e.

Megállapította, hogy a 36. osztályban elsősorban pénzügyekkel, adóval, hitelekkel, kölcsönökkel, óvadékokkal, ingatlanokkal, vámügynökséggel, tőzsdeügynökséggel, illetőleg biztosításokkal kapcsolatos tevékenységek nyertek felsorolást, az ügynöki munka ezeknek a szolgáltatásoknak a közvetítésére vonatkozik. Ezért nem fogadta el azt az alperesi védekezést, hogy a perben sérelmezett tevékenysége a 36. osztályban felsorolt szolgáltatások közvetítésével valósult volna meg. Így nem látta elfogadhatónak a jogsértés alóli kimentésre azt a tényt, hogy az alperes saját védjeggyel rendelkezik, mert a tényleges használat nem abban az osztályban valósul meg, amelyre a védjegy oltalma kiterjed. Ennek alapján a felperesi védjegy árujegyzékébe tartozó szolgáltatások nyújtása miatt 2003. június 17-től, a reklámozással pedig 2003. november 1-től állapította meg a jogosulatlan használat miatt a Vt. 27. §-ának (1) bekezdése alapján a védjegybitorlás megtörténtét és alkalmazta a keresetben kért jogkövetkezményeket a Vt. 27. §-a (2) bekezdésének a), b) és c) pontjai alapján.

Az alperes által autójavítási, szerelési szolgáltatások tényleges nyújtásával megvalósított jogsértés megállapítására irányuló keresetet bizonyítottság hiányában elutasította, az adatszolgáltatást pedig a kereseti kérelemhez képest korlátozottabb körben rendelte el.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében.

Azt hangsúlyozta, hogy a Nizzai Megállapodás egyik áruosztályában sincs külön kiemelve az ügynöki munka, csak a 36. osztályban. Erre tekintettel az ügynöki munka bármilyen osztályban megjelölt szolgáltatás területén végezhető. Álláspontja szerint amennyiben jogosult ügynöki tevékenységet folytatni, úgy jogosult bármilyen, osztályba tartozó szolgáltatást közvetíteni, mert ebben az esetben csak közvetítő tevékenységet végez, hiszen segélyszolgálatot nem tart fenn, autómentést nem végez és bérautó biztosításával sem foglalkozik.

Érvelt azzal is, hogy a két védjegy a megjelölések hasonlósága ellenére azért létezhet egymás mellett, mert az árujegyzékek különbözőek.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Vitatta, hogy az ügynöki tevékenység keretében bármilyen áruosztályba tartozó szolgáltatást lehet közvetíteni. Az alperes állítását cáfolva hivatkozott arra, hogy nem csak a 36. osztályban szerepel az ügynöki munka, hanem a 39. osztályban is

nevesítve van a szállítási ügynökség, a tengeri ügynökség és az ügynökség szállítmányozással kapcsolatban.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését a fellebbezés keretei között bírálta felül. Az alperes által nyújtott tényleges autójavítási, szerelési szolgáltatásokkal megvalósított jogsértés megállapítására irányuló keresetet, valamint az adatszolgáltatásra irányuló kérelmet részben elutasító döntése nem volt fellebbezéssel érintett rendelkezés.

Az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott döntést hozott és azt helytállóan indokolta meg, amellyel a másodfokú bíróság egyetért.

A fellebbezésben említettek kapcsán a másodfokú bíróság a következőket emeli ki.

Tévesen állította az alperes, hogy a Nizzai Megállapodás bármely osztályába sorolt szolgáltatás vonatkozásában jogosult a közvetítői tevékenység végzésére, ha a 36. osztályba sorolt ügynöki munka tekintetében védjegyoltalommal rendelkezik.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal az ítéleti állásponttal, hogy valamely szolgáltatás közvetítése nem tekinthető önálló szolgáltatási tevékenységnek, hanem azzal a szolgáltatással esik egy tekintet alá, amelyek közvetítésére irányul.

A 36. osztály, amelyre - egyebek mellett - az alperes védjegyének oltalma kiterjed, a Nizzai Osztályozás fejezetcímeit magyarázó megjegyzések szerint főleg pénz- és valutaügyletek kapcsán nyújtott szolgáltatásokat, valamint bármely biztosítási szerződéssel kapcsolatos szolgáltatásokat tartalmaz. Az alperes tehát e tevékenységek közvetítését végezheti jogszerűen saját védjegyével.

Miután az alperes nem a saját védjegye árujegyzékébe tartozó 36. osztályba sorolt szolgáltatásokkal, hanem a felperesi védjegy árujegyzékének 37. osztályba tartozó javítási, szerelési szolgáltatásokkal kapcsolatban nyújtotta a perben sérelmezett közvetítő szolgáltatásait, helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a védjegybitorlás alóli kimentésre nem szolgálhat alapul saját védjegyének jogszerű használatára történő hivatkozása.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a fellebbezett rendelkezéseit - lényegében helyes indokainál fogva - a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek 10.000 Ft ügyvédi munkadíjból és 20 % általános forgalmi adóból álló összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján a

tárgyalási órák számára és a jogi képviselő által kifejtett munkára figyelemmel
állapította meg.

Budapest, 2008. január 29.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző